

sesdom, hvis sagsøgte ikke svarer. I modsætning her- til gør beslutningen om forkyndelse af et betalingspå- krav endeligt op med, at kravet kan tillægges retskraft og kan tvangsfuldbyrdes, hvis skyldneren ikke gør indsigelse.

Betalingspåkravet skal derfor også afvises, hvis for- dringshaverens krav er uklart eller ikke findes begrun- det i sagsfremstillingen, eller sagsfremstillingen må antages i væsentlige henseender at være urigtig. Det er forudsat, at fogedrettens kontrol af betalingspåkravet i denne henseende skal være identisk med den kontrol af stævninger, der efter gældende regler og praksis foretages ved afsigelse af udeblivelsesdomme.

Der har i forbindelse med høringen over betænkning- en været rejst spørgsmål om den rette arbejdsforde- ling mellem fogedrettens juridiske personale og kon- torpersonale ved fogedrettens indledende kontrol af betalingspåkravet.

Retsplejerådet anfører om dette spørgsmål, at be- slutningen om at forkynde et betalingspåkrav indebæ- rer samme stillingtagen til kravet og sagsfremstilling- en som afsigelsen af en udeblivelsesdom, og at be- slutningen derfor bør træffes af en jurist. Justitsmini- steriet kan tilslutte sig Retsplejerådets synspunkter og finder således ikke grundlag for at ændre på den eksis- terende kompetencefordeling mellem kontorperson- ale og jurister ved domstolene.

Det bemærkes i øvrigt, at embedets chef inden for denne kompetencefordeling mellem kontorpersonale og jurister har vide rammer til at tilrettelægge den konkrete arbejdsfordeling mellem de forskellige per- sonalegrupper ved det pågældende embede. Der er så- ledes f.eks. intet til hinder for, at arbejdet i fogedretten fremover – ligesom det i dag forekommer i civilretten i relation til udeblivelsesdomme – tilrettelægges på den måde, at fogedrettens kontorpersonale foretager den indledende sagsbehandling og på grundlag heraf afgiver indstilling til en jurist om, hvorvidt betalings- påkravet skal forkyndes.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til retsplejelovens § 477 c), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 415- 416.

3.6. Forkyndelse af betalingspåkravet

Fogedretten lader betalingspåkravet forkynde, medmindre (1) sagen afvises som led i fogedrettens indledende kontrol, jf. pkt. 3.5 ovenfor, eller (2) ud- læg er udelukket efter fredningsreglen i retsplejelo- vens § 490, og fordringshaveren har anmodet om, at forkyndelse undlades i denne situation, jf. pkt. 3.4 ovenfor.

Bortset fra den særlige regel om, at forkyndelse – hvis fordringshaveren har anmodet om det – undlades, når udlæg er udelukket efter § 490, sker forkyndelsen på samme måde som ved forkyndelse af stævninger, jf. de almindelige regler om forkyndelse i retsplejelo- vens kapitel 17.

I de tilfælde, hvor forkyndelse undlades under hen- visning til retsplejelovens § 490 og fordringshaverens anmodning, sendes betalingspåkravet til fordringsha- veren med oplysning om, at retsplejelovens § 490 er til hinder for udlæg. Endvidere tilbagebetales retsaf- giften.

Der har i forbindelse med høringen over betænkning- en været peget på, at der burde være mulighed for, at fogedretten – i de tilfælde, hvor fordringshaveren har anmodet om at få foretaget udlæg uden fornyet an- modning herom – samtidig med forkyndelsen af beta- lingspåkravet forkynder en tilsigelse til møde i foged- retten, således at dette møde bortfalder, såfremt skyld- neren rettidigt fremsætter indsigelser.

Retsplejerådets forslag indebærer, at tilsigelse til møde i fogedretten først kan ske, *når* det er konstateret, at skyldneren ikke har fremsat indsigelser, og Ju- stitsministeriet har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for på dette punkt at fravige Retsplejerådets forslag. Lovforslaget er derfor udformet således, at der først er hjemmel til at tilsige skyldneren til møde i fogedret- ten, når fogedretten har givet betalingspåkravet påteg- ning om, at skyldneren ikke har fremsat indsigelser.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der bl.a. en ri- siko for, at forkyndelse af en tilsigelse til at møde i fo- gedretten samtidig med forkyndelsen af betalingspå- kravet ledsaget af en vejledning om, at en indsigelse indebærer, at mødet i fogedretten bortfalder, vil kunne betyde, at der fremsættes flere ubegrundede indsigel- ser mod betalingspåkrav. Samlet set er det således ef- ter Justitsministeriets opfattelse tvivlsomt, om forsla- get om samtidig indkaldelse til møde i fogedretten ge- nerelt vil føre til en mere effektiv inddrivelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til retsplejelovens § 477 d), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 416.

3.7. Frist for skyldnerens indsigelser

Det foreslås, at meddelelse om indsigelser skal gi- ves *skriftligt* til fogedretten inden *14 dage* fra forkyn- delsen af påkravet, dog *4 uger*, hvis forkyndelsen sker i udlandet, Færøerne eller Grønland. Det er tilstrække- ligt, at skyldneren skriftligt og med fornøden identifi- kation af sagen giver fogedretten en ganske kort med- delelse, hvoraf det fremgår, at skyldneren ikke god- kender kravet. Udsagnet »jeg har indsigelser mod kra-